

Društvo generala Maistra Zasavje

DRUŠTVO GENERALA MAISTRA
ZA ZASAVJE
PREDSTAVLJA DELA UČENK IN
UČENCEV ZASAVSKIH OSNOVNIH
ŠOL V OKVIRU
10. NAGRADNEGA NATEČAJA:
SLOVENSKEGA NARODA SIN

Društvo generala Maistra Zasavje

10. nagradni natečaj, marec 2021

**NAGRAJENI AVTORJI LIKOVNIH
DEL**

Julija Kandolf, 7. L, OŠ
narodnega heroja Rajka
Hrastnik – Log, mentorica: Mira
Marinko

Klara Smrkolj, 4. C, OŠ Ivana
Kavčiča Izlake, mentorica: Irena
Ravnikar Hriberšek

Luka Šere, 3. A, OŠ Ivana
Cankarja Trbovlje, mentorica:
Katja Podmenik

**NAGRAJENI AVTORJI
LITERARNIH DEL**

Sara Branda, 7. A,
OŠ Ivana Cankarja Trbovlje,
mentorica: Jasna Drnovšek

Nika Martinčič, 6. A, OŠ
Ivana Skvarče Zagorje,
mentorica: Darja Murn

Ema Kumar, 7. C, OŠ
narodnega heroja Rajka
Hrastnik – Podružnica Dol
pri Hrastniku, mentorica:
Maja Klep

Čestitke in zahvala vsem avtorjem izdelkov, ki so prispeli na 10. nagraadni natečaj Društva generala Maistra Zasavje. Hvala njihovim mentorjem in drugim zaposlenim v šolah, ki so v času trajanja epidemije koronavirusa SARS-CoV-2, v specifičnih pogojih izobraževanja in celotnega družbenega življenja, uspeli motivirati učence k likovnem oz. literarnem ustvarjanju in s tem spodbujati domoljubno udejstvovanje otrok.

Radigoj Perger, DGM za Zasavje

SLOVENSKEGA NARODA SIN

Vedi da si, le
slovenskega
naroda sin.

--- si pripel
rdeč je cvet, ki
ga z žuljavo
roko mati dala
je v slovo.

Sam utiral si je
pot, videl
mного je
zarot ...

... ni mi mar
bolečin, z
njimi živim kot
slovenskega
naroda sin!

Besedilo: Tomaž Domicelj

Rudolf Maister (1874-1934)

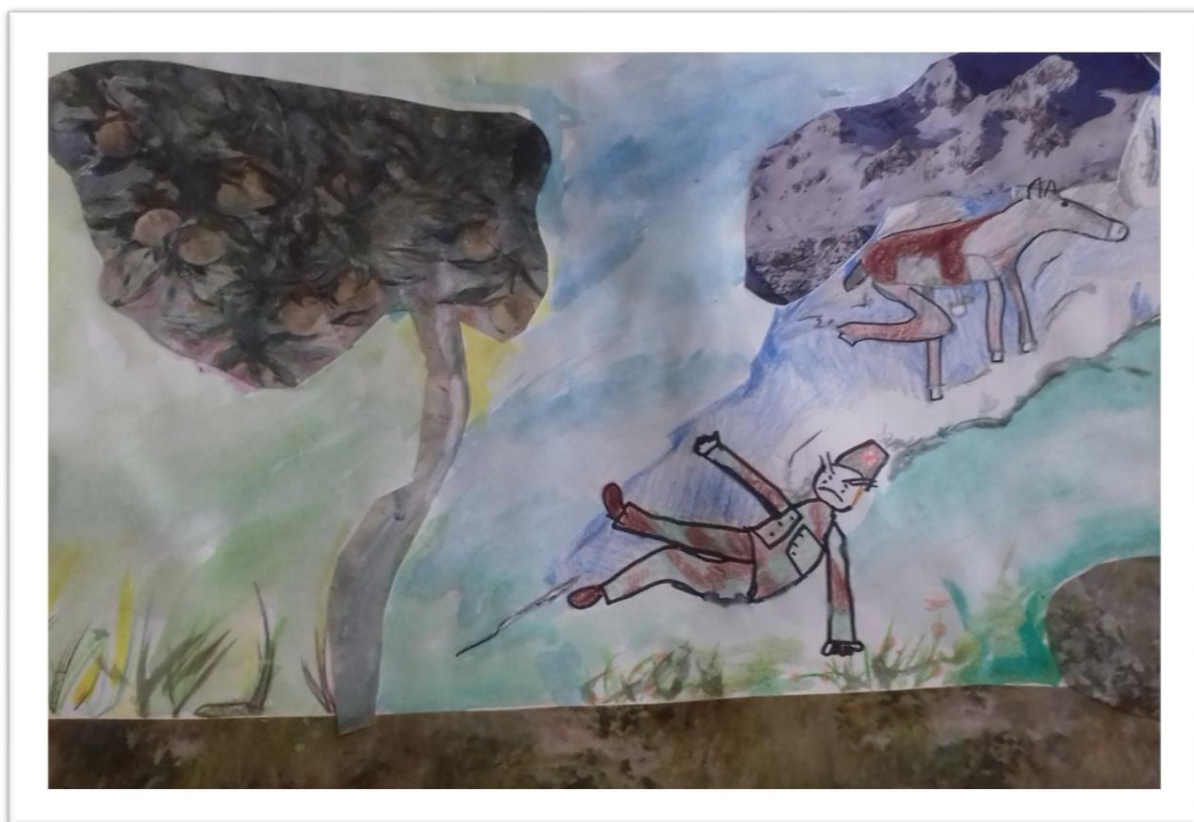
Gremo ponosno
po beli široki
cesti lepote,
dolžnosti in
bratoljubja ...

Naše misli naj
bodo složne in
složna naša
dejanja.

Na desni ga, na
levi ni - pred
nami svetli cilj
stoji!

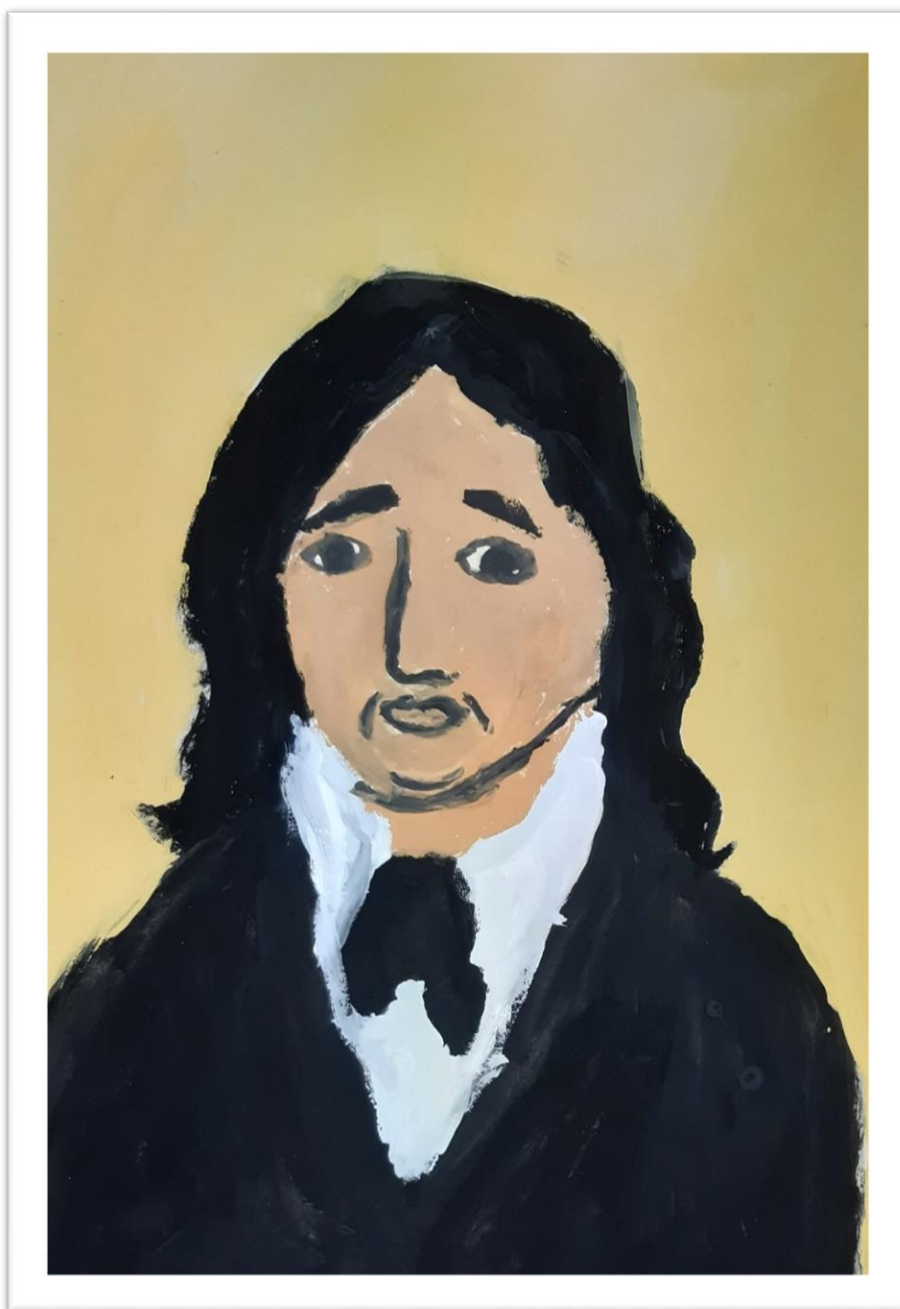
Zlato naše božje
sonce
spet je zasijalo
in celo v gozdice
temne
žarke odposlalo.

*Julija Kandolf, 7. L, OŠ narodnega heroja Rajka Hrastnik – Log,
mentorica: Mira Marinko*

*Klara Smrkolj, 4. C, OŠ Ivana Kavčiča Izlake, mentorica: Irena
Ravnikar Hriberšek*

Društvo generala Maistra Zasavje

10. nagradni natečaj, marec 2021

Luka Šere, 3. A, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje, mentorica: Katja Podmenik

PRVO PISMO

Nekega dne je mama poklicala Voranca k sebi. Rekla mu je, da naj ji pomaga pri pisanju pisma. V njihovi družini je bil Voranc tisti, ki je najlepše pisal in v šoli je bil eden izmed boljših učencev.

Njegov oče je služil v vojski, mama pa šolanja ni dokončala, ker pri njeni hiši ni bilo dovolj denarja. Vprašal jo je, komu bosta pisala. Odvrnila mu je, da bratu, ki živi v Celovcu. Vzel je črnilo ter list papirja in začel pisati po maminem nareku. Ko pa je bil že skoraj pri koncu, se je črnilo razlilo čez papir. K sreči pismo ni bilo povsem uničeno, a je bil list poln prstnih odtisov in velika grda packa črnila je močno izstopala. A kljub temu so pismo poslali. Mati je želela, da v naslovu napiše Klagenfurt, vendar je Voranc ubogal očeta in zapisal naslov v slovenskem jeziku (Celovec).

Prvo pismo pripoveduje o tem, kako sta izobrazba in znanje pomembna. V to je verjel tudi Vorančev oče. Ker sam ni bil izobražen, je sinova pri šolanju podpiral, saj ni želel, da bi ju doletela ista usoda. Tudi jaz mislim, da je izobrazba zelo pomembna, saj kot pravi pregovor »Več kot znaš, več veljaš«. Več kot imaš znanja, lažje si ustvariš svoje mnenje, po svoji presoji in ne padeš pod vpliv drugih. Tako tudi Voranc in njegov oče nista na slepo verjela takratnim oblastem, ampak sta podpirala svoj materni jezik, kulturo, dediščino in vse, za kar so se borili. Mislim, da bi danes potrebovali kakšnega Voranca in Rudolfa Maistra, ki bi se tako zavzeto in pogumno borila za slovenski jezik, ozemlje in narod. Danes pa je žal tako, da veliko ljudi uporablja vse manj slovenskih besed in vse več tujk (npr. omg, kul, flet, sori, plis ...). Vse bolj se mi poraja vprašanje, kaj bo z nami čez sto, dvesto, tristo let. Ali bo Slovenija za seboj pustila kakšno sled ali bomo spet pod vplivom drugih držav? Ali je bil trud, pogum, vojne za našo državo zastonj? Danes je povsem drugače kot pred leti, nimamo junakov, ki bi se borili za naš obstoj. Na trboveljskih zidovih že lahko najdemo napis »Zbudite se ovce«, saj vse manj ljudi razmišlja s svojo glavo.

**Sara Branda, 7. A, OŠ Ivana Cankarja Trbovlje, mentorica
Jasna Drnovšek**

FRANCE PREŠEREN

Črni skodrani lasje in modra glava,
ponosna nanj je vsa država.

V Vrbi na Gorenjskem je živel,
tam užival, pisal pesmi in jih pel.

Bil je tretji otrok v družini
in fant edini.

Za pravnika se je izučil,
a pri tem kaj dober ni bil.

Zato odločil se je, da pesnik bo postal,
z njim se strinjam, saj dobro je izbral.

Pisal pesmi je odlične,
predvsem za gospodične mične.

Bil prijazen je gospod,
žepe polne je imel dobrot.

Otroke zelo rad je imel,
jim pomagal pri učenju in fige delil.

Doktor Fig so ga klicali
in se z njim igrali.

France Prešeren slovenski je junak,
želim, da njegove pesmi rad imel bi prav vsak.

Nika Martinčič, 6. A, OŠ Ivana Skvarče Zagorje, mentorica: Darja Murn

SLOVENSKI JUNAKI

Ne glede na to, da imamo za določene slovenske junake praznik in posledično dela prost dan, jih po mojem mnenju ne cenimo dovolj. Verjamem, da se veliko ljudi sploh ne zaveda, zakaj so na takšen dan doma. Še dobro, da se o tem veliko pogovarjamo v šoli in izvemo še kaj več, saj bi se vsi Slovenci morali zavedati, kdo so bili oziroma so naši junaki in zakaj smo na določen dan doma.

Mislim, da imajo junaki iz preteklosti kar velik pomen za slovenski narod. Konec koncev praznujemo in obujamo spomin nanje vsaj enkrat letno. O njih se učijo tudi tujci, ki pridejo v Slovenijo, da bi pri nas živeli. Veliko o njih lahko izvemo na internetu in tako spoznamo, zakaj sploh so postali junaki.

Današnji časi so čisto drugačni od preteklih, ni več borb, v katerih bi sekali glave in tako postali neustrašni junaki. Zdaj je junak na primer tisti, ki daruje kri za tiste, ki to potrebujejo. Danes si junak že samo, če si do drugih prijazen in pomagaš tistim, ki pomoč potrebujejo.

Verjamem, da če ne bi hodili v šolo, bi o slovenskih junakih bolj malo vedeli. Dvomim, da bi se sploh zavedali, kdo so v resnici bili in kaj so počeli. Iz sodobnih književnih del ne poznam nobenega literarnega junaka, saj so se časi zelo spremenili in otroci se dandanes ne zanimajo več za takšne stvari. Nekatere bolj zanimajo slavne osebe, spet druge videoigre. Skoraj nihče več pa se ne osredotoča na literaturo in njene junake.

*Ema Kumar, 7. C, OŠ NHR Hrastnik, Enota Dol pri Hrastniku,
mentorica: Maja Klep*

Izbor in zapis: UO DGM za Zasavje

Jezikovni pregled: Ines Čop

Tisk: Tiskarna GRAFS, Silvo Drame, s. p.

